

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 10 de juliol de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 18-1-2007, la Sra. C.B. va sol·licitar, entre altres mesures, que s'autoritzés al menor P. a instal·lar-se provisionalment al seu domicili, s'acompanyés al menor al domicili patern a recollir els seus efectes personals i es fixés un auxili econòmic de 350 euros mensuals.

El Ministeri Fiscal, per escrit de 18-1-2007, es va mostrar d'acord amb l'adopció de les mesures demanades, atesa la situació de necessitat i urgència del menor.

II.- Per Aute, de data 18-1-2007, es va establir el que segueix: "DECIDEIX: PRIMER.- Atorgar la guarda i custòdia provisional del menor P. a la mare, Sra. C.B., restant no obstant la pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors.

SEGON.- Establir que el Sr. E.S. haurà de satisfer dins els primers cinc (5) dies de cada mes a la Sra. C.B. l'import de 350.- € mensuals, en concepte d'auxilis econòmics imprescindibles per al correcte desenvolupament del menor.

TERCER.- Oficiar al Senyor Director del Servei de Policia a fi que Agents a les seves ordres acompanyin al menor P. al domicili patern indret en què el mateix haurà de recuperar els seus efectes personals.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

QUART.- Deduir testimoni de les presents actuacions a l'Hble. Batlle President, per a la seva posterior atribució al Batlle instructor que per torn correspongui.

CINQUÈ.- tramtre les presents actuacions a l'Hble. Batlle President per a la seva posterior atribució al Batlle civil que per torn correspongui per a la seva tramitació a l'empara de les disposicions de l'article 63 de la Llei Qualificada del Matrimoni".

III.- El Sr. E.S. va interposar recurs contra l'Aute dictat a la instància i, per escrit, de 2-3-2007, va sol·licitar la revocació de la resolució dictada.

Per escrit, de data 4-5-2007, la Sra. C.B. va contestar a les conclusions i va demanar que es procedís a la confirmació de la resolució recaiguda a la instància, amb imposició de les costes processals.

Així mateix, el Ministeri Fiscal, per informe de data 3-5-2007, va interessar la confirmació de l'Aute dictat a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Si s'analitza l'escrit de conclusions presentat pel Sr. E.S., malgrat establir una sèrie de consideracions sobre la conducta del fill menor P., manifesta està d'acord amb el punt primer de la part decisòria de l'Aute impugnat, i solament s'alça contra el punt relatiu a la imposició de 350 euros mensuals, en concepte d'auxilis econòmics imprescindibles. Afirmar que s'ha fet càrrec de les despeses alimentàries, en sentit ampli, dels dos fills majors d'edat i del fill menor, sense que la Sra. C.B. mai hagi contribuït. Afegeix que a més ha de fer front a les despeses pròpies i a les derivades de la seva malaltia i ha estat únicament la decisió del fill menor la que ha motivat el trencament de la convivència pacífica amb el seu pare i germans.

II.- El present motiu de recurs no pot triomfar per diferents raons que tot seguit s'expliciten. En primer terme, les despeses alimentàries d'un menor d'edat, ja siguin objecte d'un pronunciament contemplat en mesures provisionalíssimes o provisionals, o en mesures definitives, deriven de la ponderació de dos paràmetres, consistents, per una part, en les necessitats del menor,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

incloent dins d'aquestes totes aquelles que fan referència als aliments en sentit ampli (alimentació en sentit estricte, habitatge, assistència mèdica, previsió, formació, educació, oci, etc...) i, per l'altra, a la fortuna de l'obligat a portar a terme aquesta prestació. Així, de la lectura del recurs no se'n deriva cap greuge o motiu en relació a aquests paràmetres que impedeixen al pare procedir a l'abonament d'una pensió de 350 euros a favor del seu fill menor, per la qual cosa la mateixa s'ha de mantenir. I així, les obligacions assumides en relació als seus fills grans o per a satisfer les necessitats pròpies, no justifiquen que es puguin eradicar els auxilis econòmics a favor d'un menor, atès que no solament ni es proven les despeses que impedirien l'abonament de la pensió referida, ni tampoc que amb els ingressos de l'alimentant tampoc gaudeixi de recursos per a fer front a aquesta obligació. En segon terme, perquè que sigui la decisió del menor la d'anar a viure al domicili de la mare i no voler continuar residint amb el pare, és un extrem que ja ha estat valorat pel jutjador, en atenció a l'interés del menor, de manera que s'ha entès més adequat que fos la mare qui ostentés la guarda i custòdia del menor. Per consegüent, atribuïda la guarda i custòdia a la mare, correspon al pare contribuir amb els auxilis econòmics necessaris per a cobrir les despeses d'aliments en senti ample i la pensió de 350 euros es revela com ajustada a aquestes necessitats, sense que, cal repetir-ho, existeixi al recurs cap prova que les necessitats del menor restin cobertes amb una pensió de quantia inferior o que els ingressos del pare no li permetin sufragar l'esmentada prestació. Per tant, també des d'aquesta òptica, s'escau refusar el recurs interposat.

III.- En matèria de costes processals, és cert que aquesta Sala, en matèries del dret de família, ha entès que atesa l'especial natura dels interessos en conflicte no s'escau efectuar imposició de costes, però no ho és menys que aquesta solució ha de cedir quan solament s'insten o es contesten reclamacions de caire patrimonial com la present. En el cas que ens ocupa, la negativa a l'abonament de la pensió, sense justificació relativa a la seva disminució o eradicació, fa que la part recurrent esdevingui creditora a la imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMO el recurs interposat pel Sr. E.S. contra
l'Aute, de data 8-1-2007, i confirmo íntegrament la seva
part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les
costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-